

قال امير المؤمنين على عليه السلام لمادحه :

انا دون ما تقول وفوق ما في نفسك

الحديث صحيفه اسبوعية - فارسية عربية تهتم بالشؤون الاجتماعية والثقافية والفنية

غيتس يحذر من ان الفشل في العراق سيسفر عن "كارثة"

حذر وزير الدفاع الاميركي الجديد روبرت غيتس من ان الفشل في العراق سيسفر عن "كارثة" وتعد بان له ان يسمح بان تصبح افغانستان مره اخرى مرتعا للمتمردين وقد ادى غيتس (٦٣ عاما) اليمين في مقر وزارة الدفاع بحضور الرئيس الاميركي جورج بوش ، ليخلف دونالد رامسفيلد مهندس الحرب على العراق الذي استقال بعد ست سنوات من توليه وزارة الدفاع .

ووصف غيتس العراق بانه اهم الاولويات ووعد الرئيس بوش "بتقديم المشورة الصريحة والنزيهة" ، وقال انهما ناقشا الوضع في العراق بعمق

واضاف غيتس "كلنا نرغب في العثور على طريقه لاعاده ابناء وبنات الاميركيين الى بلادهم مره اخرى لكن ، لا يمكننا ان نخفق في الشرق الاوسط" واوضح "ان الاخفاق في العراق في هذا المنعطف سيكون بمثابة الكارثة التي ستلاحق شعبنا وتضعف مصداقيتنا وتعرض الاميركيين للخطر على مدى عقود قادمة" وقال ان التقدم الذي تم تحقيقه في افغانستان في السنوات الخمس التي تلت هجمات ١١ ايلول /سبتمبر ٢٠٠١ على الولايات المتحدة ، "معرض للخطر" واضاف ان "الولايات المتحدة وحلفاءها في حلف شمال الاطلسي قطعوا على انفسهم التزاما الى الشعب الافغاني وننوي الوفاء بالتزامنا لا يمكن ان نسمح بان تصبح افغانستان مرتعا للمتمردين مره اخرى

وزير النفط: اتفاقيات شراء معدات صناعة

النفط يستم باليور و قال وزير النفط كاظم وزيرى هامانه اليوم الاربعاء ان الاتفاقيات المتعلقة بشراء معدات صناعة النفط مستعد باليور وذلك وفقا لسياسة الحكومة باحلال البورر محل الدولار . وفيما يخص بيع النفط الخام الايراني باليور و اوضح وزيرى هامانه الذي كان يتحدث الى الصحفيين ان مبالغ بيع النفط الخام الايراني ستحدد وفقا للعمله الاجنبية التي يعلنها البنك المركزي الايراني . وحول الاستثمارات في صناعة

بدء عملية حفر اول بئر كبيرة في حقل بارس الجنوبي

قريباً قال المدير العام لشركة الحفر الوطنية المهندس حيدر بهمنى ان الشركة ستبدأ قريباً عملية حفر اول بئر كبيرة ضمن المرحلتين التاسعة والعاشره من حقل بارس الجنوبي وذلك اعتباراً من ١١ كانون الثاني / يناير القادم .

واضاف بهمنى سيتم خلال المرحلتين ٢١ بئر كبيرة حيث تم لحد الان حفر ثلاثة ابار صغيرة والبئر الرابعه هي قيد التنفيذ . وحول برامج شركه الحفر الوطني خلال العام الحالي قال ان الشركه توقعت حفر ٣٥٠ الف متر

مقتل خمسين من طالبان منذ بدء عملية الحلف الاطلسي في جنوب افغانستان

اعلن حلف شمال الاطلسي ان العمليات العسكريه "مسفر القمه" اسفرت عن مقتل ٥٠ مقاتلي مجموع طالبان منذ بدنها الاسبوع الماضي لطردا للاثباء عن الصحافه الفرنسيه ان متحدثا باسم القوه الدوليه للمساعدة على ازساء الامن في افغانستان (ايساف) اكد للصحافيين طرد طالبان من محافظه كبيره وبلدتين . واكد "ريتشارد نوجي" انه يعتقد ان حوالي خمسين مقاتلا من طالبان قتلوا ، من دون ان يشير الى جرحى او اسرى في صفوف طالبان وشدد على ان ايا من جنود الجيش الافغاني او (ايساف) لم يقتل منذ بدء العمليات بولايته بنجوى و ز هره في اقليم قندهار . المعقل التقليدي للطالبان . الجدير بالذكر ان هذا الاحصاء الذي لم يتم مراجعته من مصدر محايد يستند الى احصائيه دقيقه اجرتها القوات الميدانيه .

عمرو موسى يعلن عن وساطات عربييه يمكن ان تؤدي الى حل الازمة الفلسطينية

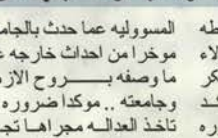
اعلن "عمرو موسى" بيروت . ونقل البيان عن الامين العام لجامعه الدول العربيه اليوم الثلاثاء ، ان هناك وساطات عربييه يمكن ان تؤدي الى نتيجه وتقدم في حل الازمة القائميه في الاراضي الفلسطينيه المتعلقه باجراء الانتخابات مبكره دعا اليها رئيس السلطه "محمود عباس" . وافاد بيان للجامعه العربيه ارسلت بنسخه منه الى مكتب ارنو بنمشق ، ان اعلان موسى جاء في تصريحهات للصحافيين في مقر الجامعه قبيل توجهه الى

عباس يدعو لوقف القتال في غزة

دعا الرئيس الفلسطيني يوم الثلاثاء الى وقف القتال في قطاع غزة بعد وقوع اشتباكات بين حركتي فتح وحماس . وافادت وكالة مهر للاثباء نقلا عن فرانس برس ان عباس قال في تصريح وزع على الصحافه " انني كرئيس للشعب الفلسطيني ادعو الجميع دون استثناء لوقف عمليات اطلاق النار وانهاء كل العمليات المرتبطه بها من اجل الحفاظ على وحدتنا الوطنيه

جامعة الازهر تقرر مراجعة المناهج الدراسية و تنقيتها من اي "فكر متطرف"

المسؤوليه عما حدث بالجامعه مؤخرا من احداث خارجة عن ما وصفه بروح الازهر وجامعته .. مؤكدا ضروره ان تأخذ العاده مجراها تجاه التحقيق في هذه الاحداث ومعاقبه من اجر موا في حق الازهر وجامعته التي تعتبر منبرا للوسطيه والاعتدال ونيز العنف والارهاب .

الجامعه بهدف دفع الانشطه الطلابيه وتنميه روح الولاء للازهر ومنع تسلاي فكر خاطي الى جامعته . واكد رئيسها والعمل على تنقيتها اتباع استراتجييه جديده لمنع اختراق الجامعه من قبل اي تيار ديني او جامعه تسمي لنشر افكارها بين الطلاب . وذكر البيان انه تم تكليف نواب رئيس الجامعه وعمداء الكليات بالمراجعه الدوريه للكتب التي تدرس للطلاب والتصدى بحزم للارهابيين عن المنهج الازهري . من ناحيه اخرى حمل رئيس الجامعه الازهر احمد الطيب جماعه الاخوان المسلمين

اتفاقيات شراء معدات صناعة النفط يستم باليور

قال وزير النفط كاظم وزيرى هامانه اليوم الاربعاء ان الاتفاقيات المتعلقة بشراء معدات صناعة النفط مستعد باليور وذلك وفقا لسياسة الحكومة باحلال البورر محل الدولار . وفيما يخص بيع النفط الخام الايراني باليور و اوضح وزيرى هامانه الذي كان يتحدث الى الصحفيين ان مبالغ بيع النفط الخام الايراني ستحدد وفقا للعمله الاجنبية التي يعلنها البنك المركزي الايراني . وحول الاستثمارات في صناعة النفط قال ان هذه الاستثمارات ليس لم تتراجع بل سجلت زياده ملحوظه . وذكر ان قيمه المشاريع التي هي قيد الانجاز في صناعة النفط تبلغ ٢٨ مليار و ٦٥٠ مليون دولار . واضاف انه تم في الفتره من ايلول /سبتمبر الى كانون الاول /ديسمبر ابرام اتفاقات بقيمة ٢٨ مليار و ٣٣٣ مليون دولار في صناعة النفط وان محادثات تجرى حاليا لابرام اتفاقات اخرى بقيمة نحو ٦١ مليار دولار .

مكان يكونوا به ، حيث ستعقد لهم لجان خاصه بالامتحانات وستذهب اليهم الجامعه اينما كانوا دون الاخلال بالتحقيقات

واشار الى ان الجامعه بصدد وضع سياسه جديده لمحاصره منعه من دخول الجامعه مره اخرى . وكانت قوات الامن المصريه قد اعتقلت مؤخرا حوالي مائتي طالب واستاذ جامعي بالجامعه الازهر ممن شاركوا في المظاهرات الطلابيه والعرض الرياضي الذي نظم مؤخرا احتجاجا على ما وصفوه بـ"تزيوير الانتخابات الطلابيه" .

محطة الأدب والثقافة

عزلة الشعر ... لا موته

نظم نر نكم

نظم

حكاية قديمة وصغيرة

قصة : من : عصام الصاوي
ابن البواب سنة أقل من ثلاث سنوات لطيف وشكله جميل.
يتدرج وراء أبيه يقلده باستمرار. الصبح قدام العمارة سمعنا زينة وبكاء، وأم الولد ناقص أنها تولول. أبوه واقف يلعب "عربية"، الشقى ركب وانقل الباب عليه والشبابيك مقفولة والشمس قوية. الولد يبكي عرقان مبلول من الخوف وعينه مرسومة برعب، والناس ملمومين للكلام. أخيراً وصلت المفاتيح.

***

فجأة نورت الذاكرة ورحلت لزمان أكثر من خمسة وعشرين سنة. جرس البيت رن. إيناس العفريتة سبقتني وأنا وراءها. ميدو الصغير في سريريه. فتحنا لقينا المكوي ووقفنا نكلمه. الوقت أصبح يوم أحد والأم في الشغل وأنا أجازه. الهواة دفع الباب.
أنا والبيت على السلم بملابس البيت، وأخوها وحده في الداخل، وكان سنه أقل من ثلاث سنوات، قصير وعمره ما فتح أي باب. ميدو من صغره عبقري المواقف.
مشى لغاية عندنا وكلمنا. ثابت لا ينادي ولا يبيكي. مر ربع ساعة، وجيران العمارة ولا أحد منهم حاسس لا طالع أو نازل. إيناس سألته... تعرف تشد الكرسی؟ قال طبعاً أعرف. سمعناه يجرجر فوق البلاط ووقف عليه ومن أول مرة فتح لنا.

***

الحمام انقل صدفة على سلمى.
يوسف سمع صوتها قال حالاً أنا أساعدك ويسرعة دار من البلكونة ونظ من الشباك ودخل الحمام وأخذ أخته.
أنا واقف أرقب وأسمع. يوسف أخو سلمى والأثنين أو لاد محمد ابني.
كنا زمان نناديه.. ميدو. حكاية قديمة وصغيرة. افكرتها الليلة.

قصة غابريل غارسيا ماركيز

ترجمة: رافع الصقار

امتلات عيناه بالدموع. لكنه لم يتفح حتى أدرك بأن السن قد أقتلع، ثم أراه من خلال دموعه. في تلك اللحظة كان عاجزاً تماماً عن فهم عذاب الليالي الخمس الفائتة. انحنى على المصقة، لاهناً يتصبب منه العرق. فتح أزرار سترته الضيقة ومد يداً إلى جيب بستانطونه ليخرج المندبل. ناوله الطبيب قطعة قماش نظيفة. قال له:

- جفف دموعك.

كان العمدة يرتعش وهو يجفف دموعه. وأثناء انشغاله بغسل يديه، رأى أسكوفار السقف المتداعي وشبكة العنكبوت المغبرة وببيض العنكبوت والحشرات الميتة. عاد الطبيب وهو يجفف يديه. قال للعمدة:

- خذ غرغرة ماء بالمح، ثم اذهب إلى الفراش.

نهض العمدة واقفاً. أدى تحية وداع عسكرية ثم تحرك باتجاه الباب وهو يدفع ساقيه، ودون أن يغلق أزرار سترته الضيقة. قال:

- ابعث بالفاتورة.

- لمن؟ لك أم للبلدة؟

لم ينظر إليه العمدة. أغلق الباب وراءه وهو يقول:

- الآن ستدفع لموتانا العشرون.

- لا فرق.

في أحيان. وما يلفت أيضاً ان الفنون كلها أخذت الكثير من الشعر ولم تعطه في المقابل شيئاً.
السينما أخذت منه، المسرح والرواية والتلفزيون والصورة الفوتوغرافية... أما الشعر فوقع في ما يشبه العزلة والحصار، مع أن المدائح تكال له دائماً ولا تتوقف لحظة. إنه باختصار "أبو" الفنون كلها لكنه أيضاً أشد الفنون انزاعاً والأغتراباً أو استلاباً.

قرأت قبل فترة حواراً مع الروائي والشاعر الفرنسي ميشال بوتور يقول فيه: "على الشعر أن يحارب ديكتاتورية الصورة التي تسود عصرنا، بل عليه التصدي لها أكثر من أي وقت مضى".
هذه مهمة تضاف إلى مهمات الشعر ذات الطابع "الرسولي" غالباً، ولا أحد يدري إن كان الشعر قادراً وحده على هذه المواجهة، هو الكائن الضعيف والمهف. كان بورخيس يقول إن الحياة مكونة من الشعر وإن الشعر يترصّد الحياة عند المنعطف فيطال كالأعجوبة.

مثل هذا الكلام يعزى في بعض الأحيان للشعراء. ويخفف من وطأة المأساة التي يحياها الشعر والشعراء. وقد قيل مثله الكثير على مر العصور.

لكن هذا الكلام لم يتمكن يوماً من زيادة عدد القراء أو من الحد من تدهورهم حيال هذه "المهنة" الخالدة. وقد يصل يوم يصيب القراء فيه قلة قليلة، فيجتاح الشعر حينذاك أقصى حالات العزلة. لكن هذه العزلة لن تعني البيّنة موت الشعر، هذا الفن الذي تضرب جذوره في تربة الحياة نفسها!

وشيدت "مقبرة" للكتاب الشعري في أحد معارض بيروت للكتاب وتوقفت عن نشر الشعر بعدما عجزت عن تحقيق أهدافها. وكانت مؤسسة رياض الريس غامرت في لندن المغامرة نفسها في أواسط الثمانينات من القرن الفائت ونشرت سلاسل شعرية عدة وأنشأت جائزة باسم الشاعر يوسف الخال، لكن المغامرة ما لبثت أن انكفأت. غير أن بضعة ناشرين جددًا سيخامرون بدورهم، غير أبيهين بباي عائق، مصريين على تحقيق أحلام الشعراء، والأمل بالأصباو بالخسائر. احصى "معجم" البابطين الذي صدر قبل بضعة سنوات زهاء ثلاثة آلاف شاعر في العالم العربي، وهم شعراء أحياء يرزقون، وقد استبعد الشعراء الشباب الذين لا يعرف عددهم. أين هم هؤلاء الشعراء؟ ترى لو أقدم نصفهم على شراء الدواوين التي تنشر هنا وهناك أما كان لمشكلة النشر أن تلقى حلاً؟ لكن الشعراء العرب هم إما لا يقرأون شعر أمثالهم أو لا يتجشمون مهمة شعراء الدواوين الشعرية. وعندما يفتح المرء هذا "المعجم" ويواجه هذا الكم الهائل من الأسماء يسأل نفسه: لماذا كل هؤلاء الشعراء والشعر لا يقرأ؟

ولعل ما يثير في الأمر كله، أن القارئ لا يتحمل وحده تبعه هذا "الكساد" الشعري ولا الشاعر ولا الناشر ولا الموزع... هناك قدر مأسوي يواجه الشعر ليس في عالمنا العربي فحسب، وإنما في العالم أجمع. لكن هناك دوماً حالات استثنائية ومفاجئة جداً

الالكتروني بعدما سئم عالم النشر والناشرين. هكذا اختصر هم النشر ونادى اصداؤه ليقروا على الشاشة القصية، وكفى. أسقط هذا الشاعر الطليعي فكرة القراء والجمهور من رأسه مكتفياً بالقرء الحقيقيين الجديرين بقراءة هذا الشعر. ومثل وديع سعادة فعل الكثيرون سابقاً وافتتحوا مواقع لهم في الانترنت، وبعضهم أنشأ مواقع للمختارات الشعرية والشعر العربي والعالمي. وفي مقدم هؤلاء الشاعر البحريني قاسم حداد الذي وفر للقراء عبر "جهة الشعر" صفحات لا تحصى عن الشعر والشعراء، يقرأونها مجاناً ويتصفحونها عندما يشاؤون. مشكلة النشر تواجه اليوم أي شاعر عربي لا ينتمي إلى جيل الرواد أو إلى مرتبة الشعراء "المكرسين" و"النجوم". معظم دور النشر تغلق أبوابها في وجه الشعراء الجدد والشباب. فالشعر لا يخرق السوق ولا يجذب القراء، على خلاف الرواية أو الكتاب السياسي أو الديني... بل إن هذه الدور لا تنال بالشعر والشعراء ولا تسعى إلى رصد الحركة الشعرية عبر طبع الدواوين وتوزيعها كما يجب. يدفع الشاعر من جيبه كلفة الدواوين لكنه لا يجده في المكتبات أو المعارض. هذا

نشر شبه افتراضي لا ينطبق هذا الكلام على كل الشعراء ولا على كل الناشرين. دار الجديد اللبنانية غامرت طوال عقد ونشرت الكثير من الدواوين ساعية إلى احتضان حركة شعرية بكاملها. ولكن لم تمض تلك الفترة حتى نعت الشعر

ماذا يستطيع الشعر أن يفعل اليوم، في عصرنا الاستهلاكي الذي لم يعد يبالي بهذه "الصنعة" القديمة وبأصحابها الشعراء الذين لم يعد يُسمع لهم صوت؟
ليس المطلوب من الشعر اليوم أن يصنع المعجزات، فقد ولي أصلاً زمن المعجزات، وبيات الشعر وقفاً على قلة تتضائل يوماً تلو يوم. لقد مّدح الشعر كثيراً منذ فجر الإنسانية وما برح يمدح حتى الآن، لكن هذا المديح لم يحلّ دون تراجع اجتماعياً و"جماهرياً" ووظيفياً حتى اضحى الشعر أضعف الكائنات وأكثرها عزلة وانكفاء. وبيات الشعراء "يعلون" أنفسهم بالأماني، منتظرين عودة القراء إلى رشدتهم، واستعادة القصيدة ربهيتها التي كانت لها في يوم ما.

تتضائل فرص الشعر في عالمنا العربي نشرًا وقراءة، وتضيق المساحات التي كانت مفتوحة له سابقاً. يبحث الشاعر الذي لم يعد شاباً عن دار تنبئ ديوانه السابع أو الثامن ويعجز عن وجود تلك الدار سواء في بيروت أو القاهرة أم في دمشق وسواها... يختار أن ينشر ديوانه على حسابه أو أن يدفع للدار كلفته كاملة. وما إن يصدر الديوان حتى ينام على الرفوف أو في المستودع.

أين هم قراء الشعر؟ أين أصبحوا؟ يسأل الشاعر عنهم فلا يجدهم ولا يتمكن من تحديد ملامحهم وهمومهم! انه يجدهم مثلاً باتوا هم يجهلون الشعر نفسه. قبل شهر لجأ الشاعر اللبناني "المغرب" وديع سعادة إلى نشر ديوانه الأخير في موقعه

فجر الاثنين، دافى وغير مططر. أوريليو أسكوفار، طبيب أسنان من دون شهادة، مبكر جداً في النهوض، فتح عيادته عند الساعة السادسة. تناول بضعة أسنان اصطناعية، مازالت موضوعة في قوالبها الكلسية، من علب زجاجية، ووضع مجموعة من الأدوات على الطاولة مرتباً إياها حسب حجمها كما لو كان يجزها للعرض. كان يرتدي قميصاً عديم الياقة مغلقاً عند العنق بزرز ذهبي، وبستانطونا بحمالات. وكان منتصب القامة، نحيفاً، قلماً ينسجم مظهره مع الموقف، تماماً كما هي حالة الأصم.

عندما انتهى من ترتيب العدة على الطاولة، سحب المقاب ناحية كرسي المعالجة وجلس ليبدأ في فحص الأسنان الاصطناعية. وكان يبدو شارد الذهن، لا يفكر في تفاصيل العمل الذي يؤديه بدقة وثبات متواصلين، وكانت قدمه تظل تضغط على عتلة المقاب حتى عندما تنتفي حاجته إلى الآلة.

بعد الثامنة توقف لبرهة كي ينظر إلى السماء من خلال النافذة فرأى صفرتين منشغلين في تجفيف نفسيهما تحت الشمس على سقفة البيت المجاور. عاد إلى عمله وهو يقول لنفسه بأن المطر سيقط قبل موعد الغداء. صوت ابنه الحاد والمفاجئ شتت تركيزه.

- بابا.

دون تعجل، وبحركة شديدة الهدوء

يوم من هذه الأيام

أوقف المتقارب، دفعه بعيداً عن الكرسي، وسحب الدرج السفلي للطاوله، وكان هنالك مدس. قال:

- حسناً، قل له أن يأتي ويطلق النار على.

- قل له بأنني غير موجود.

دفع الكرسي بمواجهة الباب، وكانت يده تستقر على حافة الدرج. ظهر العمدة عند الباب. كان قد حلق الجانب الأيسر من وجهه، لكن الجانب الآخر كان متورماً وبلحياً لم تحلق منذ خمسة أيام. رأى الطبيب في عينيه ليالي من التوجع والأرق، فأغلق الدرج ببطء ف أصابعه وقال برفق:

- اجلس.

- صباح الخير.

- أجابه الطبيب:

- صباح الخير.

وبينما انشغل الطبيب بتسخين أدواته، أخذ العمدة رأسه على مسند الكرسي الخلفي ف شعر بشيء من الارتياح. كانت أنفاسه تطلق بخاراً في الهواء. كانت عيادته بانسة: كرسي خشبي قديم، مقاب يعمل بدواسة، وعلبة زجاجية تحوي قناني السيراميك. في مواجهة للكرسي نافذة تغطيها ستارة من القماش. عندما شعر العمدة باقترب الطبيب شبك ساقيه وفتح فمه.

دون تعجل، وبحركة شديدة الهدوء

هذه هي
أحد دهره

هذه هي
أحد دهره

العودة

محمود درويش

و حين أعود للبيت و حيدا فارغا
، إلّا من الوحدة يدأى
بغير أمتعة
، و قلبي دونما ورده
فقد وزعت ورداتي
على البؤساء منذ الصباح ...
ورداتي و صارعت الذناب
، وعدت للبيت بلا رثا
ضحكة حلوة البيت بغير حفيف قلبها
بغير رفيف لمستها
بغير سؤالها عني
، و عن أخباري
مأساتي وحيدا أصنع القهوة
و حيدا أشرب القهوة
فأخسر من حياتي ...
أخسر النشوة
رفاقي ها هنا المصباح
و الأشعار ،
و الوحدة
و بعض سجانر ...
و جراند كالليل مسودة
و حين أعود للبيت
أحسن بوحشة البيت
و أخسر من حياتي كل ورداتي
وسر النبع ...
نبع الضوء في أعماق مأساتي
و أختزن العذاب لأنني
وحدى بدون خنان كفيك
بدون ربيع عينيك ! ...

فارس الخيل

الخنساء

ما بال عينيك منها دمعها سرب
أراعها حزن أم عاما طرب
أم ذكر صخر بعيد النوم هيجها
فالدمع منها عليه الدهر ينسكب
يا لهف نفسي على صخر إذا ركبت
خيل لخيّل تنادي ثم تضطرب
قد كان حصنا شديد الركن ممتعا
ليثا إذا نزل الفتيان أو ركبا
أغر أزر مثل البدر صورته
صاف عتيق فما في وجهه ندب
يا فارس الخيل إذا شدت رحانها
و مطعم الجوع الهلكي إذا سبغوا
كم من ضرائك هلاك و أرملة
حلوا لديك فزالت عنهم الكرب
سقى لغيرك من قبر و لا برحت
جود الرواعد تسقيه و تحلب
ماذا تضمن من جود و من كرم
و من خلائق ما فيهن مقتضب ...

شمعة الديره

عباس علي حزبواي

تحن وديانه او تشدد روايينه
عن ولف الكلب شوما يمر بينه
يشبه الفجر لو لاحت تباشيره
ارحلت و أنه بگيت اخلافاك ابجيره
الديره اظلمت و انته شمعت الديره
تعال او نور الحى او درابينه
الغمير من يشرك اينجرنى بخدودك
او لو چلچل الليل اذكرك اجودك
وجودك يا ترف مرتين بوجدك
يمن ما يحن كليك الك حنينه
عليك الديره تشدد يا امدلها
و تحير شجواب شنو اكل الها
حبيبي فرگتک مگدر اتحملها
ما بينه اعله هجرک ترف ما بينه
اشلون انسانك و اسمك علشفاه ايدور
اشلون انسانك رسمك بلگلب محفور
اشلون انسانك و انته اكل ضلع تنور
اشلون انسانك متگلي اشنسينه
انسه اسوالفک و ايام عشرته
لو انسه اعله شاطي النهر گعدته
چنت من تبسم تبسم دينيته
يمن مليته امن الصبر مليته
تقبل شيمتک يمدل او ذاتک
اشيلن فوگ حچي العذل لو عاتک
وحگ طرت اعيونک وحگ وجناک
غر امک گطعن گلي سچاچينه
اونن و اللي مثلي اشتفقه الونه
بعد حتى الهمد مگدر اشيلنه
چذب کلمن ايکول امحبتک چنه
اليطيح ابنار هجرک الله اليعينه

العيون السوداء

ايليا ابي ماضي

ليت الذي خلق العيون السوداء
لولا نواعسها ولولا سحرها
عَوْدَ فَوادك من نبال لحاضها
إن أنت أبصرت الجمال ولم تهـم
وإذا طلبت مع الصاباة لذة
يا وبيح قلبي إنه في جانبي
مستوفز شوقا إلى أحبابه
برأ الإله له الضلوع وقاية
فإذا هفا برق المنى وهفا له
جشمته صبرا فلما لم يطق
لو أستطيع وقيته بطش الهوى
هي نظرة عرّضت فصارت في الحشا
والحب صوت ، فهو أنفة نانح
يهب البواغم ألسنا صداحة
ما لي أكلف مهجتي كتم الأسى
ويلد نفسي أن تكون شقية
إن كنت تدري ما الغرام فداوني
أو ، لا فخل العذل والتفنيـدا

غريرة في المكتبة

ابراهيم طوقان

جَلَسْتُ لِنَقْرَ أَوْ لِنَكْتُبَ مَا الْمُعَلِّمُ رَتَبَهُ
رَأَيْتُهَا فَشَهِدْتُ أَنَّ اللَّهَ أَجْزَلَ فِي الْهَبَةِ
يَا لَيْتَ حَظَّ كِتَابِهَا لَضَوْعِي الْمُتَعَذِّبِ
وَسَمِعْتُ وَهَى تُعْهِمُ الدِّكْمَاتِ نَجْوَى مُطَرَّبَةٍ
هِيَ لَوْ عَلِمْتُ مِنْ أَلْ مَحَاسِنِ عِنْدَ أَرْفَعِ مَرْتَبَةٍ
خَفَقَانُهُ مُتَوَاصِلٌ وَاللَّيْلُ يَنْشُرُ غُثَّيْنَهُ
وَأَرُومُ سَيِّكِ ضَاحِكًا حَتَّى يَلُوحَ وَأَرْقَبَهُ
وَرَأَيْتُ فِي اللَّحْمِ بَدْعَةً خَلَائِفَ مُسْتَعَذِّبَةٍ
مُتَلَوِّمَةٌ مِنْ طَرَفِهَا لَا تُحْسِنُهَا مُتَلَبِّبَةٍ
هِيَ مُتَعَذِّبَةُ السَّيِّئَاتِ لَكِ سَيِّئَاتُ صَدَى مَا أَغْذَبَهُ
صَلَّى لِجَبَارِ الْعَمَالِ وَلَا يَزَالُ مُعَذِّبَهُ

مُسْتَعَذِّبٌ بَنَاهُ حَتَّى يَزُورَ الْمَكْتَبَةَ

مَا رُمْتُ أَكْثَرَ مِنْ خَدِيدٍ طِيبٌ تَغْرِكُ طَيِّبَهُ

خَفَقَانُهُ مُتَوَاصِلٌ وَاللَّيْلُ يَنْشُرُ غُثَّيْنَهُ

وَأَمَّا وَعَيْنُكَ وَالْقَوَى السَّخِرِيَّةُ الْمُتَحَجِّبَةُ

وَأَرُومُ سَيِّكِ ضَاحِكًا حَتَّى يَلُوحَ وَأَرْقَبَهُ

قولي أحبك

نزار قباني

قولي "أحبك" .. كي تزيد وسامتي
فيغير حبك لا أكون جميلا
قولي "أحبك" كي تصير أصابعي
ذهبا... وتصبح جبهتي قنديلا
قولي "أحبك" كي يتم تحولي
فأصير قمحا... أو أصير نخيلا
الآن قوليهـا... ولا تترددي
بعض الهوى لا يقبل التأجيلا
قولي "أحبك" كي تزيد قداستي
وبصير شعري في الهوى إنجيلا
سأغير التقويم لو أحببتني
أمو فصولا أو أضيف فصولا
وسينتهي العصر القديم على يدي
وأقيم مملكة النساء بديلا
قولي "أحبك" كي تصير قصائدي
مائية... وكتابتي تنزيلا
ملك أنا.. لو تصبحين حبيبتي
أغزو الشمس مراكبا وخيولا
لا تخجلي مني .. فهذي فرصتي
لأكون ربا .. أو أكون رسولا

أحبك

غادة السمان

لا أستطيع أن أقول لك :
" أحبك " ..
فقد شاهدت هذه الكلمة
تطارد على الأرصفة كالغواني
وتجلد في الساحات العامة
، كالغايا ..
وتطرد من المدن
كمريض الجذام ...
لا أستطيع أن أقول لك
: " أحبك " ..
فقد سمعت هذه الكلمة
تلفظ في الحانات
مع هذر السكاري ....
و حين تهرب كلمة
" أحبك " ..
إلى الشوارع بطاردها الناس ،
ويرجمونها بالحصى
ثم يقتادونها إلى مصح عقلي ...
لا أستطيع أن أقول لك :
" أحبك " ..
فالكلمة التي أحملها لك
بين شفتي نقيه وشفافة
كفراشة من نور
وكلما غادرت
شفتي طارت عنهما
إلى حقول الصمت ...
لا أستطيع أن أقول لك :
" أحبك " ..
حتى لا يوسخها أصدقاؤنا الألداء
بنكاتهم وتظارفهم
وهي في طريقها اليك
لا أستطيع أن أقول لك :
" أحبك " ..
لكني أستطيع كتابة الكلمة
بشفتي فوق جبينك
، بصمت وأنت نائم ..
لنلتقطها أصابع أحلامك!
تيسير سيول

اسبوعية الحديث

المدير المسؤول: سهام سجيرات

القسم العربي : الشيخ عباس ساكي

تلفاكس : ٢٢١٧٠٧٥ - ص ب ١٥٧١ - ٦١٤٣٥

العنوان : الاموار - شارع باحدري عمارة سماه

بين شارع قنادان ومطعة باصير

E.mail:hadithweekly @ yahoo.com

پروازهای فرودگاه اهواز برقرار شد

پروازهای فرودگاه اهواز که شب گذشته و صبح امروز به دلیل مه غلیظ لغو شده بود، دوباره از سر گرفته شد. مجید ملایانی مدیر روابط عمومی اداره کل فرودگاه‌های استان با اعلام این خبر به ایرنا گفت: با برطرف شدن مه و افزایش میدان دید، پروازهای این فرودگاه برای بعد از ظهر امروز با پرواز ساعت ۱۴ و ۱۵ دقیقه به مقصد تهران از سر گرفته می‌شوند. شب گذشته پرواز شماره ۷۷۶ آسمان مسیر اهواز-تهران، پرواز شماره ۱۱۰ کاسپین مسیر اهواز تهران و سه پرواز به شماره های ۴۳۰، ۴۳۱ و ۴۳۲ ایران ایر مسیر اهواز-تهران لغو شد. صبح امروز نیز پروازهای شماره ۱۶ ایران ایر مسیر اهواز-تهران و کیش ایر شماره ۷۰۳۲ اهواز-تهران به علت کاهش دید ناشی از مه شدید لغو شدند.

مدیر مسئول: سهام مجبوریات
سرمدیر بخش فارسی: سالم باوی
صفحه آرایی: خالد موسوی
آدرس: خ نادری بین مولوی و ترنیمال باهنر
هفته نامه حدیث
ت: ۲۲۱۷۰۷۵ - ۲۲۲۹۷۸۷
لینو گرافی: آنی
چاپخانه: دهخدا

هفته نامه عربی - فارسی حدیث فرهنگی - اجتماعی - هنری

موسیقی درمانی: کاربرد سیستم های زیستی

موسیقی درمانی برای تسکین ناراحتیهای هیجانی جسمانی و روحی استفاده میشود. موسیقی درمانگر مجرب و کار آزموده، خدمات فردی را برای بیماران مهیا میکند. متون بسیار زیادی وجود دارد که اثبات میکند موسیقی درمانی اثرات مثبتی را بر درمان بیماران که دارای مشکلات عصبی هستند دارد. موسیقی یک الگوی خوبی را برای بررسی تعاملات پیچیده‌ای که در سطح سیستمهای مغز اتفاق می‌افتد، فراهم میکند. امروزه فناوریهای پیچیده و پیشرفته ی تصویر برداری از مغز دانشمندان را قادر ساخته تا مطالعه کنند چطور موسیقی تاثیر بر فعالیت‌های مغز در بیماران آسیب دیده روانی دارد. بدیهی است موسیقی بر بیماران که بیماری آلزایمر رنج می‌برند اثر مثبتی داشته است با توجه به اینکه درمان قطعی برای این بیماری کشف نشده است. با تحقیقات بیشتر و پیشرفت حیطه های چند رشته ای که متمرکز میکند موسیقی درمانی را (فن آوری تصویر برداری در پیشرفت سیستم های موسیقی اطلاعات کامپیوتری و نرم افزار پزشکی) ممکن است، درمان اختلالات روانی غیر قابل درمان مثل بیماری آلزایمر، اوتیسم و بیماری پارکینسون را با موسیقی درمانی امکان پذیر کند. در این نوشته آمده است: موسیقی درمانی آسایش لازم را فراهم میکند، از اضطراب و افسردگی میکاهد، و مشکل یخوابی را بدون وابستگی به دارو یا استفاده از موسیقی مغز درمان میکند. اگر تحقیقات به طور گسترده و مداوم ادامه یابد این امکان را به وجود می‌آورد که در آینده، درمان این اختلال با موسیقی درمانی بر طرف شود، به جای اینکه از داروهای بسیار زیاد استفاده شود.

تاثیر بی حسی های نخاعی هنگام زایمان بر شیردهی

براساس نتایج یک مطالعه تزریق نخاعی که برای کاهش درد زایمان انجام میشود با مشکلاتی در شیردهی همراه است. ۲

تکنولوژی را آگاهانه بپذیریم

تکنولوژی همواره آسایش و راحتی را برای بشر به همراه داشته، اما استفاده نادرست از آن، گاهی مشکلات را دو چندان میکند. امروز بخش عظیمی از تکنولوژی بشری در خدمت خانه و خانواده است و از این رو ارتقا سطح آگاهی بانوان برای استفاده بهینه از وسایل آشپزخانه و منزل نیز اهمیت بالایی دارد. ۲

چرا باید سیستم عامل رایانه ها به ویستا ارتقاء یابد؟

برای تغییر به ویستا ناچار شوندم. ۲

تحلیلگران معتقدند که امنیت دلیلی برای ارتقای سیستمها به ویندوز ویستا نیست و در شرایطی که ویندوز اکسپی تازه کامل شده است چرا یک کاربر تجاری، بزرگ و یا کوچک باید سیستم خود را به ویستا ارتقاء دهد؛ مگر این که مایکروسافت فروش ویندوز اکسپی را متوقف کند و احتمالاً کاربران

شده از سوی شورای اقتصاد به فروش برسانند. وی اضافه کرد: این حرکت بیسابقه ضمن کوتاه کردن دست دلالان و سودجویان که به دلیل توانایی مالی بالای خود و نیاز کشاورز به وجه نقد، محصول وی را به قیمت کمتر از نرخ واقعی می‌خریدند، رضایتمندی ذرت کاران استان را در پی داشته است. کریمی گفت: به دلایل خاص و از آنجا که ذرت در خوزستان بعد از استانهای دیگر برداشت میشود، کشاورزان خوزستانی همواره کمترین سود را از فروش محصول خود دریافت میکردند که هم اکنون با توجه به اقدام جدید این سازمان، همه کشاورزان از بهای فروش ذرت دانه ای خود کمال رضایت را دارند.

هر وسیله گازسوز باید دارای یک دودکش مجزا و مجهز به کلاهک باشد .

روابط عمومی شرکت گاز استان خوزستان

نوبت اول

آگهی شناسایی پیمانکار

خرید پارچه دیرسوز

شرکت فولاد خوزستان در نظر دارد خرید ۷۷۵۰ متر پارچه دیرسوز اروپایی به رنگ سبز را از طریق مناقصه و عقد قرار داد به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید.

لذا از کلیه شرکتهای واجد شرایط دعوت می شود مراتب را کتبا با شماره تلفا کس ۶۰-۲۲۷۹۱۵۹-۰۶۱۱ یا آدرس اهواز - کیلومتر ۱۰ جاده اهواز - بندر امام (ره) ص پ ۱۳۷۸ یا آدرس اینترنتی www.ksc.ir.. حداکثر تا تاریخ ۱۳۸۵/۱۰/۱۵ ارسال نمایند.

بدیهی است اسناد مناقصه مربوط به خرید فوق الذکر به شرکت هایی ارائه خواهد شد که در ارزیابی کیفی مورد تأیید قرار گیرند.

روابط عمومی شرکت فولاد خوزستان

شهروند گرامی:

آیا می دانید در دومین دوره شورای اسلامی شهر

تاکنون بیش از ۵ میلیون متر مربع از سطح

خیابان ها و معابر شهر اهواز توسط شهرداری

زیرسازی و آسفالت شده است.

روابط عمومی و امور بین الملل

لئو تولستوی عاشق ادبیات فارسی بود

لئو تولستوی که ۲۸ آگوست ۱۸۲۸ در روسیه به دنیا آمد، یکی از کلاسیکهای جهان به شمار می‌آید.او که با رمان جنگ و صلح توانست خود را در ادبیات جهان به اثبات برساند، به ادبیات فارسی علاقه ا ی وافر داشت و از گنجینه های آن بهره های زیادی را اندوخت. تولستوی هر بار با خواندن حکمت‌های فارسی، سعی میکرد آنها را مختصر تر و در عین حال نزدیک تر به اصل ترجمه کند. با مشاهده کتاب‌های منتشره سال‌های مختلف، میبینیم چطور تولستوی روی ترجمه این حکمت‌ها کار کرده و آنها را به اصل فارسیشان نزدیکتر و در عین حال شبیه به ضرب المثل های روسی کرده است. تولستوی روی آثار فولکلور فارسی نیز همین کار را انجام داده است.او از ترجمه های انگلیسی و فرانسوی گوناگونی استفاده کرده و با دقت روی آنها کار کرده و آنها را برای خوانندگان روسی جالب ساخته در حالی که سعی کرده اصالتشان حفظ شود. به آسانی میشود احساس کرد که تولستوی علاوه بر مسائل و ایده های اخلاقی برای حکمت آدمی، آزادیخواهی، دشمنی با پرزدگی و استهزاء در داستانهای توده‌ای مردم ایران اهمیت زیادی قائل بوده و این نمونه ها را طوری ترجمه کرده که به گوش روسها که به زرق و برق

شرقی کمتر عادت کرده اند خوشایند و پندآموز باشند. تولستوی به موسیقی ایرانی نیز علاقه زیادی داشت. به اعتقاد او این موسیقی خیلی خوش آهنگ، صمیمی و عامه فهم است. او مینویسد: من با موسیقی شرقی آشنایی دارم. آهنگهای فارسی با وجود اینکه ساخت موسیقی اشان فرق دارد برای من کاملاً قابل فهم و دلنشین است. از این رو فکر میکنم که موسیقی ما هم برای آنها کاملاً قابل فهم باشد. آهنگ تازه، اول به گوش ناآشناست ولی وقتی انسان آن را فهمید لذت میبرد. موسیقی خلقی را همه مردم خوب درک میکنند. موسیقی فارسی را دهقان روسی خواهد فهمید همانطور که موسیقی روس را یک نفر ایرانی کاملاً درک خواهد کرد. تولستوی آثار سعدی را خیلی دوست میداشت. در ایام جوانی وقتی گلستان را مطالعه میکرد، مجذوب این امر شده بود و از همان وقت تا آخر عمر برای نظم و حکمت فارسی ارج فراوان قائل بود.وقتی در سالهای هفتاد قرن ۱۹، تولستوی روی کتاب التبا و کتابهای روسی برای قرالت کار میکرد، یکی از داستانهای باب سوم گلستان (دو درویش خراسانی ملازم یکدیگر سفر کردند) را به شکل قصه جداگانه ای در آورد. تولستوی در سال ۱۹۰۴ میلادی برای مجموعه دانه القرائت بسیاری از حکمت‌های سعدی را که از ترجمه روسی گلستان گرفته بود، وارد این کتاب کرد. مقصود از نشر این کتاب آن بود که به مردم درس انسانیت، نیکی، محبت و صلح بیاموزد.از این روی تولستوی به بند و حکمت‌های سعدی روی آورده و از جمله از حکمت‌های زیرین استفاده کرده است:اندیشه کردن که چه گویم، به از پشیمانی خوردن که چرا گفتم.

به نقلی آدمی بهتر است از دواب دواب از توبه، گرنگویی من

گر به شیر است در گرفتن موش

لیک موش است در مصاف پلنگ

نیم نانی گر خورد مرد خدا

بذل درویشان کند نمی دگر

ملک و اقلیمی بگیرد پادشاه

همچنان درند اقلیمی دگر

سر چشمه شاید گرفتن به بیل

چو بز شد نشاید گذشتن به بیل

عاقبت گرگ زاده گرگ شود

گر چه با آدمی بزرگ شود

راستی موجب رضای خداست

کس ندیدم که گم شد ز ره راست

لئو تولستوی نویسنده شهیر روسیه ادب فارسی اهمیت زیادی میداد. او ادبیات کلاسیک فارسی را مطالعه کرده به آثار فردوسی، سعدی و حافظ ارج میگذاشت. تولستوی با تاریخ و ادب فارسی هم به زبان روسی و هم به زبانهای دیگر اروپایی آشنایی پیدا کرد. در کتابخانه شخصی او کتابهایی درباره تاریخ و ادب ایران موجود بود. تولستوی در جوانی با اشعار حافظ از طریق ترجمه های اشعار او به زبانهای اروپای غربی

آرتور شوپنهاور، فیلسوف بزرگ آلمانی، به

سال ۱۷۸۸ در داننزیگ متولد شد و در

سال ۱۸۶۰ در فرانکفورت درگذشت. پس از

پایان تحصیلات در رشته فلسفه، شاهکار

خود کتاب جهان همچون اراده و ایده را در

سال ۱۸۱۸ نوشت و آن را انتشار داد. ولی

کتاب وی مورد استقبال قرار نگرفت و پس

از سالها فقط چند

نسخه آن به فروش

رفت، تنها پس از حدود

سی سال از انتشار

کتاب مزبور در حدود

سال ۱۸۴۸ بود که

فلسفه او مورد استقبال

قرار گرفت و ناگهان به

اوج شهرت رسید.

شوپنهاور خود را

جهان– میهن می

دانست و هرگز یک

ملت –سوارور

ناسیونالیست. آلمانی

نشد. وی فرهنگی

بسیار پهناور داشت و

نویسنده ای زیردست

بود. او هرگز ازدواج

نکند. وی ادعایش

اینست که حقیقت را از

افلاطون ، بودا و کانت

دربافته است. برای ورود به نظریات او

درباره هنر و موسیقی و اهمیت و ارزش آن

باید مختصری از مبانی، مفاهیم و نتایج

فلسفی او بیان شود.

***

سلسله مراتب هنرها

میزان شوپنهاور برای طبقه بندی و ترتیب سلسله هنرها، درجات عینیت یافتن خواست یا اراده است. به این ترتیب که از هنر معماری و مجسمه سازی که هنری سه بعدی هستند به نقاشی که هنری دو بعدی است، و همه هنرهای مکانی هستند، به سوی شعر و از همه بالاتر موسیقی که هنرهای یک بعدی و زمانی می باشند، رو به کمال می روند. معماری فرآیندیده برخی ایده های پستتر همچون سنگینی و همبستگی و استواری و سختی است؛ یعنی صفات کلی سنگ، نگارگری و پیکرتراشی تاریخی فرآیندیده ایده انسان است؛اگرچه سروکار پیکرتراشی در اصل با زیبایی و لطافت است و سروکار نگارگری بیشتر با فرامودن ویژگی وشور. شعر می تواند تمامی درجات ایده ها را بازنماید؛ زیرا مایه بی میانجی آن مفاهیم است. اگرچه شاعر می کوشد با کاربرد استعاره ها مفاهیم تجریدی را به سطح دریافت حسی فرودآورد و خواننده یا شنونده را توان آن بخشد که ایده را در شیء محسوس دریابد. اما با اینکه شعر می تواند تمامی درجات ایده ها را بازنماید، هدف اصلی آن باز نمودن انسان است؛ آنچنان که انسان خود را از میان

Ahwaz Archive

ادب و هنر

هنر و موسیقی در فلسفه شوپنهاوئر

سلسله ای از کردارها و اندیشه ها و

احساسهای همگام با آنها باز می نماید.

عالیترین هنر شاعرانه نزد شوپنهاور

تراژدی است؛ زیرا در تراژدی سرشت

حقیقی زندگی بشری را می بینیم که به

قالب هنر ریخته شده و به شکل درام

فرانموده شده است.

شوپنهاور موسیقی محض یا مطلق را برتر

از موسیقی برنامه ای یا توصیفی می داند؛

مانند موسیقی برنامه ریزی شده یا تقلیدگر

که صداهای طبیعی را تقلید می کند یا

نقاشی در صدا و همچنین اپرا.

طبق نظر شوپنهاور، موسیقی عالیترین نوع

هنری بوده و نیازی به حمایت اشکال دیگر

هنری ندارد. به نظر او وقتی موسیقی به

کلمات خیلی نزدیک می شود و در پی شکل

گرفتن بر اساس حوادث باشد، این یعنی که

مترصد استفاده از زبانی است که به خودش

تعلق ندارد.

شوپنهاور گوید:

موسیقی را نمی توان به زبان یا قلم بازگفت؛

باید شنید و آرمود.

از زمان و مکان و علت، پاک فارغ است و

همچون ارقام و اشکال هندسی قالب و

ظرف همه چیز است و برخلاف اصل علت،

ما را از علت خود منصرف می سازد و

مجدوب می کند.

موسیقی نمایشگر افسونگری است که اراده

مکتوم باشناختنی را با تمام شور و وسوسه و

جوش و خروش و زیر و بم آن می شناساند.

موسیقی، هنر هنرها و زیبایی زیباییهاست.

زورق نتاجی است که غریق منجذاب حیات

را برمی گیرد و به بهشت آرزو می برد.

منابع:

تاریخ فلسفه، جلد هفتم (از فیشته تا نیچه).

فردریک کاپلستون، ترجمه: داریوش

اشوری

تاریخ فلسفه، ویل دورانت، ترجمه: عباس

زریاب

پنجشنبه ۳۰ آذر ۱۳۸۵ - ۲۹ ذیحعبه ۱۴۲۷ ه‍.ق - شماره ۱۰۸

شعر
موسیقی
حسن نجمی
۱
سکوتی دوردست
به ساحل روح نزدیک می شود
آیا (او می داند)
او باجنجره ای گریزان آواز می خواند
بی آنکه بداند
چگونه این همه هوا را به لرزش در آورده است
۲
قامتهای روح
بر مسلخ تار های او صف بسته اند
او طوری می نوازد
که گویی دروازه های جهنم را باز خواهد گشود
۳
اینک
لایه های روخش مرا ترمیم می کنند
و من جسمم را به او می بخشم

درخت همان قیچی است

خالد المعالی

درخت همان قیچی است

لذتی است که از دورا دور نظاره اش می کنیم

بر خاطره خویش تکیه می زنم

تمام واژگان دستی دارند

دراز و چشمی بسته

در هزار توی درختی که در درونش می خوابم

جانم گر گرفته است

و دود

به انتظار می نشیند

هرگاه ناله ای را شنیدم

حسرت خویش را به سمت پاییز روانه کردم

منظره

عبده وازن

آب در کاسه و شراب در جام است

به انتظار روشنایی دست ها

می نشینند نان

شمع

با بیم و هراس روشن می شود

ستاره ها بر صفحه ی شیشه ای آسمان

می درخشند

نه صدای پایی و نه طنین دری آن شب شنیده شد

آن شب نه نسیمی وزید و نه شبحی گذر کرد

کی . سی. فردریک

باشد. کریسمس که بیاید ریتا میخواهد از خانه بیرون بزنند و به آن شهرکی برود که قوم و قبیله اش آنجا هستند و من فکر میکنم یکی دیگر پیدا میشود که توی اتاق ضبط تدی داستانهای متفاوت بگوید.

همه اینهایی که دور میز جمع شده اند مرا نگاه میکنند، انگار میترسند کم بیآورم. میدانم تدی پیاز داغ ماجرای لوتیس را زیاد کرده است. مثلاً اینکه خدا را قسم میداد که معجزه ای شود و برنی جان بگیرد تا تمام عمر او را به کلیسا بفرستد. اما من فقط میگفتم که چطور پشت تلفن سر پاسپانها داد میزده که عجله کنند و آمبولانس بیاورند که شوهرش سکنه کرده. صدای من کمی تندتر از حد معمول بود. همه بچه هایی که دور میز ضبط بودند چشمهانشان را هم زدن انگار که یکی وارد اتاق شده و یکی از عکسهای تیم سافت بال را از دیوار برداشت و برد اما کسی نمخواست حرفی بزند.

من ماجرای سگ را گفتم که صورت او را میلیدید و ناگهان برنی از جا پرید و داد زد این سگ فلان فلان شده را بکشد کنار. من اینجا چکار میکنم. لوتیس زانو زد و خدا را شکر کرد. خدایا شرکت! خدایا خدا صد هزار مرتبه شکر. پرنده هم از روی بیخجل چه چه اش بلند شد.

حالا همه لبخند میزدند و انگار هیچ چیز فرق نکرده بود و قرار است فردا برویم سافتان بازی کنیم. بوی سیگار و پیتزا آدم را خفه میکرد. همه مان خوشحالیم. یک قلب از نوشابه ام سرمیگشتم. سرمای آن را که از گلویم پایین میرود حس میکنم و از بالای لیوانم چشم میدوزم به دور و بریم. دلم میخواهد باور کنم که قرار است همگی مدت زیادی اینجا ننگر بیندازیم.

دلایل احفاتهان ای خیلی خوشحالم که میخندد. یک آن فکر میکنم که واقعاً تدی است که داستان را میگوید. بعد میگویم؛ و بعد هم آن قناری که نگه میداشتند. موقعی که او

میخواست قفس را تمیز کند و اینـ ماجراها شروع شد پرید آمد توی آشپزخانه و خودش را به این طرف و آن طرف میزد و چه آوازی میخواند. واقعاً برایم عجیب بود. یکی از آنها که همیشه عصبی بود و آن یکی هم نشئه پس کی وقت میکرد به آواز پرنده

گوش دهد و توجهی به او با بکند. اما تدی قضیه را این طور حلاجی کرد. سگ آرام گرفته بود لابد فکر میکرد صاحبش مرده. لوتیس هم همانجا ماتش برده و صلیب میکشید. یا مریم مقدس. به آن لش گنده که کف آشپزخانه ولو شده بود نگاه میکرد و با خود میگفت که برای بپوه شدن خیلی جوان است.

از پنجره بیرون را نگاه میکنم ماشتهایی را توی تاریکی دم غروب میبینم. خوشحالم که اینجا هستم و از گرما لذت میبرم. با این زمستانی که هست چطور ممکن است پاییز

برایت آشنا است اما اسمش یاد رفته. من داستان سگی را میگویم که میاید توی آشپزخانه و برنی سرش زیر سیفون دستشویی است و سعی میکند جلوی نشت آب را بگیرد.

فللی درست میاید بغل دست او و یک مرتبه پارس میکند برنی از جا میپرد و سرش میخورد به زیر لگن دستشویی. تق! سرد میشود. درست توی همان لحظه لوتیس فلکه آب را میبندد و هن و هن کنان از پله ها میاید بالا و داد میزند، برنی! برنی! آب را بستم. قطع شده؟ خوب چه میبیند برنی لخت کف آشپزخانه افتاده و پاهایش زیر لگن ظرفشویی است.

وای خدا مرگم بده!

عنکبوت سرش را تکان میدهد و چشمهایش تڑ شده، به

لوتیس او را صدا میزند که بیاید پایین. خانه را گذاشته روی سرش. لوله پکیده بود و آب با فشار از زیر سیفون فواره میزد. برنی فکر کرد لابد شاهرگش پاره شده یا چیزی مثل این، که از توی وان حمام بیرون زد. مثل نهنگ از آب بیرون افتاد.

همه آنهایی که دور میز اتاق ضبط تدی نشستند اند به همدیگر نگاه میکنند. بلکه بتوانند او را محسّم کنند. میگویم: او را میبینم که مثل موش آبکشیده پله ها را خیس میکند و میاید. برنی را که میشناسید با آن شکم پشکه ای اش به غول بیابانی میماند و همه جا را به گند میکشد. لوتیس به لوله اشاره میکند. او هم هن و هون کنان داد میزند که برود پایین توی زیرزمین و فلکه آب را ببندد.

فکرش را بکنید، آن هیکل گنده را بکشد زیر دستشویی و با

حوله ای که دستش گرفته جلوی آب را بگیرد.

همگی او را میبینیم و به این قصه دهها بار شنیده میخندیم. سعی میکنم طوری بگویم که تدی دوست داشت. ما میدانیم که او بهتر کار کرده اما اهمیتی نمیدهیم. میخاهیم مثل بهار گذشته باشد. چقدر خوب شد که ریتا همه ما را دعوت کرده است.

عنکبوت کنترل خودش را از دست میدهد. کله گنده اسبی او یک ریز تکان میخورد و پتی قیافه کسی را دارد که به مسابقه آمده و جواب ستوال بعدی را میداند و عجله دارد که ستوال را بشنود. بیلی و سنجاب دست گذاشته اند روی نوشابه هاشان و توی چشمهانشان حالتی هست که نه به تعجب شباهتی دارد و نه هوشیاری ای در آن میتوان دید. میدانی درست مثل اینکه گوش خوابانده باشی به آهنگی که

روسو معتقد است که انسان طبیعتا خوب است و براساس حالت طبیعی، بدی کردن او غیرممکن است. روسو در کتاب قرارداد اجتماعی از منافع ویژه ای که تضاد با آنها تشکیل جامعه را واجب کرده انتقاد می کند.او در این کتاب، مسئله اخلاق را براساس ساختارهای اجتماعی شرح می دهد. استدلال روسو جهت برقراری قراردادی بنیادین با جایگزین کردن اخلاق برابری و قانونی به قرارداد و حقوقی ست که طبیعت با نابرابری جسمی بین انسانها موجب شده است. در این مقاله، نگاه انتقادی در وجه نخست متوجه موفقیت کنونی جهان و در مرحله بعد یادآوری اهمیت واحد اخلاقی است که جامعه را به عنوان مجموعه ای واحد تشکیل می دهد و در آن قانون افراد را به یکدیگر مرتبط می کند.

روسو برای دفاع از این نظر از استدلالهای مختلفی بهره می گیرد. استدلال های روسو که در چند زمینه از جمله طبیعت انسانی، مذهب، اخلاق و قانون است بایرامون یک ایده اصلی ست بین منافع مختلف که از تباط اجتماعی را شکل می دهند وجه مشترک وجود دارد و اگر موردی نبود که همه منافع به آن مربوط شوند، هیچ جامعه ای وجود نداشت. بر همین نفع مشترک است که جامعه باید اداره شود و قرارداد اجتماعی اثراتی دارد که بدون آنها غیرممکن است که جامعه به حیاش ادامه دهد.

استدلال روسو با شروع از قدیمی ترین جوامع و تنها شکل طبیعی آن یعنی خانواده مسیری منطقی می یپماید. روسو سعی در نشان دادن این دارد که با اتمام نیاز بچه ها به پدرشان ازتباط طبیعی تغییر می کند و اعضای خانواده همگی به طور یکسان مستقل می شوند. برای رسیدن به این حد، روسو نتیجه می گیرد که اگر اعضای خانواده به مانند در کنار هم ادامه دهند، به صورت طبیعی نیست بلکه اختیاری ست و خانواده فقط با قرارداد حفظ می شود. این آزادی مشترک نتیجه طبیعت انسانی ست. طبق نظر روسو، خانواده نخستین مدل جامعه است حاکم نقش پدر و مردم نقش بچه ها را دارند و همگی به طور آزاد و برابر به دنیا می آیند.

طبق نظر روسو، ارتباط معامله ای که نه تنها شهروندان ویژه را شامل می شود بلکه مربوط به ایجاد ارتباط بین طبقات جامعه است، به عنوان اصل اجتماعی تعریف شده که عبارت است از یک بنیان واقعی بپرای ارتباطات اجتماعی که از قرار داد اجتماعی روسو بسط می یابد و مرجع دادن به معیار سودمندی به ویژگی اخلاقی دیگری از قرارداد اجتماعی مربوط می شود که از این پس برپایه تعادل منافع بین طبقات است. به جای اخلاق سودمندی مشترک برپایه قربانی کردن، توافق مادی اشتراک منافع برپایه گسترش منافع ویژه بین خودشان مدنظر است. این اخلاق اجتماعی و سیاسی بر مبنای تقدم منافع ویژه می باشد. موضوع دیگری که اهمیت دارد اتحاد اعضای اجتماع است. طبق نظر روسو، اگر دولت مثل شخصی ست که زندگی اش به اتحاد بین اعضای اجتماع وابسته است و اگر مهمترین آنها بقیای خود اوست، برایش نیرویی عمومی لازم است تا بتواند هر گروه را متناسب با دیگران به حرکت درآورد. چون طبیعت به هر انسان، قدرت

مطلق بر همه اعضایش را می دهد، قرارداد اجتماعی به بیکره سیاسی قدرتی مطلق بر همه گروهها را می دهد. بنابراین با پذیرفتن جامعه به عنوان ساختاری طبیعی، جامعه توانمند خواهد بود. روسو مفهوم حقوق را در نظر میگيرد او سه نوع حقوق قابل است: حقوق شهروندان، حقوق حاکم و نیز حقوق طبیعی که باید بر مبنای ویژگیهای انسانی باشد. روسو استدلال می کند که همه مجرمینی که به حقوق اجتماعی

حمله می کنند به عنوان آشوبگر و خائن هستند، با تجاوز به قوانین از عضو اجتماع بودن در می آیند و حتی با آن مقابله می کنند. روسو نتیجه می گیرد که چنین دشمنی نمی توانند فردی اخلاقی باشد. برای روسو مجازات کردن یک مجرم فراداد ویژه ای ست. روسو این مجازات را قانونی طبیعی می داند که بدون آن جامعه نمی

تواند ادامه حیات یابد. بنابراین اخلاق برای داشتن جامعه ای که در آن افراد به حقوق یکدیگر احترام می گذارند لازم است. بعد از این استدلال، روسو این نظر را مطرح می کند که برقراری یک جامعه نیازمند تغییر اعضای آن است. بنابراین باید موجودیت جزئی هر انسان را به موجودیتی که هر کدام از ما از طبیعت دریافت کرده ایم تغییر داد. این تغییر توضیحی برای تشکیل جامعه است. روسو لزوم محدود کردن ذهنیات نوجوان به حسیات را توجیه می کند: از آن جایی که هدف شکل دادن موجودی عقل گراست تربیت به وسیله پیش بینی نتایج به دست آمدنی از ایجاد اثرات افراطی اجتناب خواهد کرد. این اثرات خطرناک شکل غیر طبیعی اخلاقی را که به صورت رفتاری غیرفعال و ریاکارانه درمی آید می گیرند. در مجموع باید اجتناب کرد که نوجوان عادت کند که از روی تحمیل کردن و منفعت جویی رفتار کند. در تربیتی که روسو از آن دفاع می کند باید پیشرفت طبیعی نوجوان را مورد توجه قرار داد. تعلیم صحیح عبارت است از

میدانم که هیچ نمیدانم!

در این گفتار، نگاهی گذرا خواهیم داشت به زندگی و آرای سقراط فیلسوف بزرگ یونان باستان. سقراط در سال ۴۷۰ پیش از میلاد در آتن زاده شد و در سال ۳۹۹ پیش از میلاد در همین شهر و پس از نوشیدن جام شوکران، چشم از جهان فروپشت. بررسقراط سنگتراش و مادرش قابله بود. وی از همسرش اکسانتیپه صاحب سه فرزند شد. سقراط در جوانی در چند جنگ شرکت داشت و در یکی از آنها با دلاوری جان یکی از دولتمردان و سرداران نامی آتن را که مجروح شده بود نجات داد. بعدها خود را یکسره وقف فلسفه کرد. در کوجه های آتن میگشت و مردم را به بحث میکشید و با پرسشهای سمج و بی دربی آنان را دچار سرگیجه می ساخت و به تامل وامیداشت. سقراط به فلسفه ی طبیعی علاقه ای نداشت و خود را معطوف به مسائل اخلاقی نمود. در سال ۴۰۴ پیش از میلاد و تحت سیطره ی ۳۰ جبار، از فرمانی برای همکاری در یک قتل سیاسی سرپیچی کرد. این امر میتوانست به قیمت جان او تمام شود. سقراط در سال ۳۹۹ پیش از میلاد به جرم توهین به خدایان و قریب جوانان در مقابل دادگاه قرار گرفت.

به گفته ی شاگردش افلاطون، در مقابل دادگاه گفت: اگر به من میگفتید که سقراط، این بار تو را آزاد میکنم با این شرط که دیگربرای به فلسفه روی نیاوری، پاسخ میدادم که مردان این، برایان ارزش قائلم و به شما احترام میگذارم، اما تا زمانی که نفس میکشم و توان دارم، هرگز از فلسفین دست برنخواهم داشت. سقراط هفتاد ساله محکوم به مرگ شد. او توصیه ی برخی از دوستدارانش را برای فرار از زندان نپذیرفت و جام شوکران را در محفل دوستانش سرکشید. سقراط در واپسین ساعات زندگی خود، با آنان به فلسفین دربرباره ی نامیرایی روح پرداخت. دیوگنس لارتیوس گزین سخنهایی از سقراط را گرد آورده بود. سقراط بارها در بازار آتن و در مقابل وسایلی که برای فروش گذاشته بودند گفته بود: قدر

بازنشاد. لوگوس به مفهوم سقراطی آن، به معنی آن بصیرت خردمندانه ای است که از یک گفتگوی مشترک بیرون میآید. لوگوس سقراطی از یک طرف دربر گیرنده ی خود گفتگوی زنده و از طرف دیگر اندیشه ی درست در

ادم ازدواج کند یا نه، پاسخ داده بود: هر کدام را که برگزینی پشیمان خواهی شد. سقراط از خود نوشته ای برجای نگذاشت. آنچه از اندیشه ی او میدانیم عمدتا از نوشته های افلاطون است. مخالفان سقراط او را در زمره ی سوفیستها میشردند اما سقراط درست میخواست بر نسبت گرایی سوفیستها چیره گردد. او در جستجوی زندگی واقعی اخلاقی میگشت. شعار مورد معبد آپولون در دلفی بود که بر آن این کلمات به چشم میخورد: خودت را بشناس!

سقراط همنشهریانش را وارد گفتگو میکرد تا همراه آنان در لوگوس این گفتگوها، ذات فضیلت یا امر نیک را

Ahwaz Archive

فکر واندیشه

اخلاق از دیدگاه ژان ژاک روسو

تخصیص انگیزه هایی که به صورت طبیعی ایجاد می شوند، به منظور آن که تأثیر تربیتی نوجوان مثبت باشد، باید به مبانی تعلیمی مرتبط با اعمال قدرت قانونی پرداخت. این مسئله به یافتن اصول تعلیمی انسان و ساختن مدل تئوری تربیتی ایده ال مربوط است. در انتقاد به روش اجتناب از اثرات زیاده خواهی اعمال قدرت یعنی آشوبگری نوجوان، روسو پاسخ می دهد برای شکل دادن فردی با اشتیاق به آزادی، باید ویژگی و ارزش نوجوانی را شناخت و از مقایسه با فرد بالغ اجتناب کرد. ایده روسو آن است که تربیت نوجوان نباید براساس تلقین ارزشهای اخلاقی، اعمال قدرت یا توقعات زیاد جامعه باشد وگرنه نوجوان از آنها دوری خواهد کرد. اگر هدف تربیت، شکل دادن شخص است، نباید هدف و روش را به ما اشتباه گرفت تا نتیجه غیر طبیعی به دست نیاید. استدلال کردن با نوجوان دقیقا معکوس کردن ترتیب طبیعی دریافتها و شکل دادن فردی قابل قبول است. باید با افکار و احساسات نوجوان کنار آمد تا از تبدیل او به شخصی

آشوبگر و حسابگر اجتناب کرد طبق نظر روسو، تربیت نوجوان قبل از سن بلوغ نباید براساس اجبار، اطاعت و بی توجهی به اصول اجتماعی باشد. روسو بر این عقیده است که استدلال کردن با نوجوان کاری بیهوده و تضاد آفرین است. روسو از روشی تربیتی دفاع می کند که به آماده کردن عقل ذهنی نوجوان از طریق به کارگیری عقل حسی او می پردازد به گونه ای که نوجوان برای استفاده از نیروی خرد توسط خودش و نه به دلیل عاملی خارجی به طور کافی استحکام شخصیتی بیابد. در اینجا منظور از عقل صرفا توانایی تشخیص خوب و بد و بهره گیری از قضاوت خود نیست بلکه همینطور قوت خواستن و انتخاب بهترین یا بدترین است. می توان نتیجه گرفت که تعلیم عقلانی از عقل یک ابزار می سازد یعنی وسیله ای که برای رسیدن به هدفی مشخص به کار می رود درحالی که عقل فقط یک گشاینده جهت پیشرفتی تدریجی است. نباید هدف و وسیله یعنی تربیت عقلانی و تربیت توسط عقل را با هم اشتباه گرفت زیرا عقلی بیگانه

فضیلتی معین. اما آن چیست که در همه ی این موارد مشترک است؟ آن چیز عمومی چیست؟ ذات این فضیلت چیست؟ به این ترتیب سقراط در جستجوی امر کلی مفاهیم اخلاقی مانند عدالت، دلاوری، پارسایی و غیره برمیآید. در ادامه میسرید آن چیست که در همه ی فضیلتهای جداگانه

مشترک است؟ امر کلی در فضیلت چیست؟ برای نمونه در دیالوگ افلاطونی لاخس، سقراط به بحث در مورد تعریف دلاوری میردازد. پرسش این است که دلاوری بر اساس ذات کلی خود چیست؟ لاخس به تبیین این مفهوم مقابل بر نادانیی خود متکی باشد. سپس طریق، دانش خود نسبت به نادانی اش را زرش میبخشد و گسترش میدهد. پایان، هیچکدام از تبیینهای مفهومی او از امر کلی قابل دفاع نمیآیند. دیالوگ لاخس هم در فرجام خود به یک بن بست (پوری) منجر میگردد و بی نتیجه می گسلد. سقراط در پایان میگوید: پس سرانجام نیاتیم که دلاوری چیست؟ به این ترتیب، طنز، استقراء، قابلیت مامایی و تلاش برای تعریف یک مفهوم، شاخصهای روش سقراطی را میسازند. اندیشه ی سقراطی برخوردار از این خویشینی است که انسان نیک است و مستعد برای فضیلت و از جمله برای نیکبختی. انسان صرفا نیازمند شناخت مفهومی نسبت به این استعداد و پرورش آن است. کافیت که انسان امر نیک را رساند تا آن را انجام دهد فضیلت برای سقراط با دانش مفهومی توانان است.

هیچکس دواطالیانه از روی دانایی کار بدی نمیکند و آنکس که دست به بدی میزند، قربانیان ذاتی خویش است. سقراط در برابر مرگ نیز بیگریه حاضر به دست شستن از اخلاق و فلسفین نمیشود. او پیشنهاد دوستناش را برای فرار رد میکند و میگوید نه از مرگ، بلکه از پایدی باید فرار کرد. بهتر آن است که انسان مورد بیعدالتی واقع شود تا بی عدالتی کند. خا اگر این

حیث ۴

وجود دارد که مخصوص نوجوان است که فقط الزامی را می شناسد که با اجبار همراه نیست و ارزشهای اخلاقی و احتیاجات اجتماعی هر چه بیشتر فرد تربیت کننده به ویژگی سنی نوجوان توجه کند توسعه خواهد یافت. می توان این ابردار را بر این نظریه که لزوم تغییر افراد را پیشنهاد می کند وارد دانست که وجود داشتن اخلاق در چنین جامعه ای ادامه می یابد. روسو مفهوم شهروند را به عنوان عضو حاکم مطرح کرده است. این دوگانگی آشکار بر مبنای مفهوم فرموله شده آزادی اخلاقی است که طبق آن تبعیت از قانون، آزادی ست وآزاد بودن در تعریف مفهومی قرارداد اجتماعی به معنای تبعیت از اراده عمومی است. هر فرد وجود اخلاقی اش را به منظور شرکت در تشکیل اجتماع از دست می دهد. با این وجود فرضیه ای دیگر مطرح است که در آن روسو استدلال می کند که هر فرد می تواند اراده ای ویژه مخالف با متفاوت از اراده عمومی که به عنوان شهروند دارد داشته باشد. نظر روسو این است که بهتر است برای نوجوان از واژه هایی که بزرگسالان درباره اخلاق به کار می برند خودداری کرد. این یادآوری کاربردی عمومی دارد و می تواند به شکل یک اصل در آید: فایده ای ندارد که به نوجوان لغات و علامتهایی که هیچ گونه مفهومی برایش ندارند را بیاموزیم. روسو مفهوم زبانی جالبی را به کار می گیرد. در صورتی که ایده ای از اشیاء نداشته باشیم چگونه لغات می توانند خودشان ایده های ذهنی به وجود آورند؟ لغات در واقع علاماتی هستند که به اشیاء و یا ایده ها مربوط می شوند. برای یک نوجوان واژه ها می توانند جهت طرح اشیاء در غیابشان به کار روند درحالی که اگر این واژه ها صرفا ایده ها را نشان دهند، همانند مفاهیم اخلاقی، به دنیای واقعیت مربوط نخواهند بود بلکه دنیایی ذهنی را مجسم می کنند که هنوز دنیای نوجوان نیست. نتیجه ای که روسو می گیرد آن است که برای تغییر ندادن ماهیت ذهنیت هایی که نوجوان درباره اخلاق دارد، ایده آل آن است که شناخت او را به تجربیات حسی محدود کنیم. با توجه به این اصل که تربیت باید ریتم طبیعی نوجوان را حفظ کند، روسو پیشنهاد می کند که جریان یادگیری او را نباید با تعجیل از طرف بزرگسالان شتاب داد.

اگر این اصل رعایت نشود در نوجوان نگرشی غیر عقلانی و تغییر شکل یافته از اخلاق ایجاد خواهد شد.

بعد از نشان دادن خطراتی که در تربیت نوجوان در به کار گیری لغات اخلاقی قبل از آن که وی قادر به درک آنها باشد وجود دارد، روسو آن نتیجه می گیرد که ذهنیت های نوجوان به داده های حسی محدود می شود. عقل در فرآیند گسترش روانی فرد به دو صورت شکل می گیرد: نخست عقل حسی ست که ابتدایی ترین می باشد و جوهره عقل ذهنی را شکل می دهد. عقل حسی از نظر زمانی پیش از عقل ذهنی ست.

تربیت مناسب عقل حسی باید گسترش عقل ذهنی را ممکن کند. اصلی که در اینجا نیز پروژه تربیتی را در حرکت می دهد رعایت کردن ترتیب طبیعی ست که با عقل حسی شروع می شود.

چرا فلسفه؟

فلسفه به راستی درد فراق است. اشفاق درونی برای در خانه بودن در همه جـد.

نوالیس

برسشی که در عنوان این نوشته طرح شده، بیش از هر کس متوجه خود نویسنده این یادداشت است. نویسنده در این نوشته بر آن است جوابی قانع کننده برای خویش بیابد تا دلیلی موجه برای شیفگی اش به فلسفه بیابد وقتی که حتی پیشه اش فلسفه نیست.

لوکاچ فلسفه را به منزله شکلی از زندگی، پیوسته نشانگر گسست میان درون و بیرون می داند. آشکار کننده تفاوت ذاتی میان خود و جهان، ناسازگاری جان و کشش به گمان او، به همین دلیل دوران های سعادتمند فلسفه ندارند. اما کدام دوران سعادتمند؟ شکی نیست که نه فقط اکنون بلکه حتی دورانی آینده هم نشانی از سعادت با خود ندارد. پس تا این گسست و دویاری و این فقدان بارزه ماست به فلسفه نیاز داریم، و تازه به یاد بیاییم که روز به روز پیشرفتی اگر در وضمان هست رو به قیقراست. به فلسفه نیاز داریم تا کمینه برده از این همه تناقض که بر تمام شئونات هستی ما سایه افکنده برداریم و چون و چرایی را بپاکویم.

روشنگری چیست؟ مقاله معروفی است از کانت. برای نخستین بار فیلسوف از یک رخداد تاریخی، از یک دوران پرسشی می کند. چرا؟ تا با شناخت وضعیت تاریخی ای خاص به شناخت انسان نائل آید، انسان به عنوان بخشی از خود روشنگری، انسان دیگر از موجودی انتزاعی به هستنده ای تاریخی بدل شده و فیلسوف در مقام کنسی که دلوایس آدمی است، ناگزیر است مراقب حال حاضر باشد، حال حاضری که آدمی در آن غوطه ور است، و نیز پرسش از اسباب و عواملی کند که به ناسازواری و ناموزونی آدمی دائماً دامن می زند و او را در چنگال خویش هر روز زیور ت و دلیل تر می سازند. از این روست که فوکو می گوید: شاید امروز هدف کشف [فلسفی] این نیست که ما چیستیم بلکه رد و نفی آن چیزی است که ما هستیم. ما باید برای راهی از این بن بست دوجانبه سیاسی، که همان ویژگی های منفرد سازی و کلی سازی ساختارهای قدرت مدرن به طور همزمان است، در این باره تخیل کنیم که چه چیزی غیر از آنچه که هستیم، می توانسیم باشیم.

جمله ای از مشله حکم کانون فلسفه بنیامین را دارد: دهر دورانی خواب دوران بعدی را می بیند. فیلسوفان به گمانم خوابگران هر عصرند و در کار تعبیر و تفسیر خواب هر دوران، اول از همه باید خود دوران را شناخت، هم خوابگاه و هم ناخودآگاهش را. پس اگر فیلسوف در مقام خوابگزار مدام به گوشه و کنار سرک می کشد، اگر مثلاً فیلسوف بست مدرن امروز به سراغ فیلسوفان پیش سقراطی می رود، بر بیراه نرفته به دو دلیل: آنها هم در مقام پیشینه خود اویند و هم به عنوان جزئی از تمام دوران های بعدی باید خویشان تعبیر شود. درست همان قدر می توان به صدق گفتار فیلسوف یقین کرد که به تعبیر خوابگزار! اما هر خوابگزاری همین که تلاش می کند وارد دنیای خواب شود، در خواب رویابین شریک می شود. پس فیلسوف و دوران در خواب دینن دوران بعد با هم شریک اند، و خواننده فلسفه نیز ضرورتاً پای به دنیای خواب می گذارد. این مهم نیست که خواب خوش باشد یا نه. نفس خواب دینن برای آدمی لذت بخش است. گمبری این خوانسی که به بدانش دخول یافته ایم کابوس باشد.

چیزی که امروز نامش فلسفه است از همان زمان پیدایش نزد یونانیان و به نام لوگوس، بر اساس ضدیت یا عینوس یا هعان

اسطوره شکل گرفته است. اسطوره حاصل رویابینی آدمی است درباره سرچشمه ها، درباره رویادها، درباره سر هر چیز. رویای اسطوره ای انسان چشم انداز او را هر چه فراخ تر و بلکه بی نهایت می کند و از سموات گرفته تا قعر آب ها را چولانگاه خیال او می گرداند. فلسفه در آغاز جنبشی بوده بر ضد این اسطوره سازی، بر ضد این رویابینی. غافل از این که خود نیز رویابین است، گرمیم از گونه ای دیگر، فرق لوگوس و عینوس نه در ذات رویابینی شان که در نوع رویایی است که می بینند. اگر اسطوره به واقع، به واقعیت شاخ و برگ می دهد، اگر اقلیم های جدیدی بر پرابرمان ظاهر می کند و اینچنین زندگی ما را غنا می بخشد،

روای فلسفی شاخ و برگ را می زند، واقعیت را می پرباید، پوست می کند و در این سیر درونی و رو به مرگ هرچه می یابد به

کناری می زند تا بلکه باز بیشتر به عمق برود، آن هم در سوادی رسین به گنه، به کانون، و برای من، من شیفته رویابینی این هر دو نوع رویابینی یا هم و از رهگذر رابطه دیالکتیکیشان لذت بخش می شوند. فلسفه رویایی است که در زبان و با زبان تحقق می یابد و اسطوره در تصویر، بر تصویر.

برای همین، انسان نخستین با تصویرهایی که اینجا و آنجا نقش کرده از اسطوره هایش روایت کرده اما فلسفین برایش همیشه با کلام میسر شده، و شاید به همین خاطر است که در یونانی لوگوس هم به معنای کلام است و هم فلسفه. رویابینی یا گناشتن به قلمرو بی نهایت است و فرا رفتن از هر حدی که به همین خاطر است که خودکامگان و مستبدان بیش از هر چیز از اشکال مختلف رویابینی است و فرا هنر و ادبیات گرفته تا فلسفه، می هراسند و به همین خاطر است که هانا آرنت می گوید: اندیشه خطرناک وجود ندارد، ذات اندیشیدن خطرناک است، می شود درست دلایلی متضاد در ضرورت فلسفه برشمرد. این خوابگزاری می تواند تمپیرهایی کاملاً بر ضد خود خوابگزاری به بار آرد، حتی ممکن است خود را نفی کند. مرلویوتی در خطابه معروفش، در ستایش فلسفه از راهی کاملاً مخالف بر اهمیت و نقش اساسی فلسفه صحه می گذارد: فیلسوف می گوید که دنیا آغاز می شود، که نباید از روی آنچه که گذشتن آن بوده در مورد آینده اش قضاوت کرد، که اعتقاد به گونه ای تقدیر در درون چیزها یک اعتقاد نیست بلکه یک سرسام و سرگیجه است، که روابط با طبیعت یک بار و برای همیشه تنظیم نشده، که هیچ کس نه می تواند از آنچه که آزادی به باز می آورد سر در بیآورد و نه می تواند روابط و سنن انسانی را در تمدنی که دیگر به واسطه رقابت ها و الزامات در معزوریت نیست، تصور کند.

بورخس این خوابگرد اعظم گفته بودبه نظر من آدم هایی که فلسفه ندارند فقیرانه زندگی می کنند. فلسفه از نظر من به دنیا

ایهامی می دهد که همین ابهام خیلی عالی است. فلسفه به عبارتی واقعیت را تحلیل می برد و از آنجا که واقعیت همیشه چندان مطبوع نیست،